

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

27

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 90

Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile 52 Milletvekilinin Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1963) ile Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 2/1963 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 4

- Katılma Yazıları 5

- Genel Gerekçesi 6

- Madde Gerekçeleri 7

• Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporu 9

• Muhalefet Şerhleri 15

• Teklif Metni 35

• Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun

Kabul Ettiği Metin 35

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.

Gereğini arz ederiz.

<i>Nazım Maviş</i>	<i>Mehmet Akif Yılmaz</i>	<i>Ramazan Can</i>
Sinop	Kocaeli	Kırıkkale
<i>Cemal Taşar</i>	<i>Burhan Çakır</i>	<i>Süleyman Karaman</i>
Bitlis	Erzincan	Erzincan
<i>Osman Ören</i>	<i>Ziver Özdemir</i>	<i>Recep Özel</i>
Siirt	Batman	Isparta
<i>İsmail Güneş</i>	<i>Ahmet Salih Dal</i>	<i>Mehmet Sait Kirazoğlu</i>
Uşak	Kilis	Gaziantep
<i>Yücel Menekşe</i>	<i>Fehmi Alpay Özalan</i>	<i>Arife Polat Düzgün</i>
Nevşehir	İzmir	Ankara
<i>Cumhur Ünal</i>	<i>Ahmet Mücahit Arınç</i>	<i>Çiğdem Koncağül</i>
Karabük	İstanbul	Tekirdağ
<i>Mücahit Durmuşoğlu</i>	<i>Ayşe Keşir</i>	<i>Atilla Ödünç</i>
Osmaniye	Düzce	Bursa
<i>Atay Uslu</i>	<i>İsmail Bilen</i>	<i>Mehmet Ali Özkan</i>
Antalya	Manisa	Manisa
<i>Belgin Uygur</i>	<i>İbrahim Aydemir</i>	<i>Salim Çivitcioğlu</i>
Balıkesir	Erzurum	Çankırı
<i>Zafer Işık</i>	<i>Zülfü Demirbağ</i>	<i>Hüseyin Şanverdi</i>
Bursa	Elazığ	Hatay
<i>Pakize Mutlu Aydemir</i>	<i>Cemal Bekle</i>	<i>Gülşay Samancı</i>
Balıkesir	İzmir	Konya
<i>Mehmet Erdoğan</i>	<i>Orhan Erdem</i>	<i>Erol Kavuncu</i>
Gaziantep	Konya	Çorum
<i>Metin Yavuz</i>	<i>Ali Cumhur Taşkın</i>	<i>Ceyda Çetin Erenler</i>
Aydın	Mersin	Kütahya
<i>İsmail Tamer</i>	<i>Sami Çakır</i>	<i>Hacı Ahmet Özdemir</i>
Kayseri	Kocaeli	Konya
<i>Zeynep Gül Yılmaz</i>	<i>Tahir Akyürek</i>	<i>Radiye Sezer Katırcıoğlu</i>
Mersin	Konya	Kocaeli
<i>Sabahat Özgürsoy Çelik</i>	<i>Mustafa Levent Karahocagil</i>	<i>Habibe Oçal</i>
Hatay	Amasya	Kahramanmaraş
<i>Bekir Kuvvet Erim</i>	<i>Ali Şahin</i>	<i>Yusuf Başer</i>
Aydın	Gaziantep	Yozgat
<i>Mustafa Savaş</i>	<i>Abdullah Doğru</i>	
Aydın	Adana	

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2/1963 Esas no'lu kanun teklifine katılıyorum. Gereğini arz ederim.

17.06.2019

Ahmet Zenbilci

Adana

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum.

Gereğinin yapılmasını arz ederim.

18.06.2019

Ekrem Çelebi

Ağrı

TBMM BAŞKANLIĞINA

2/1963 esas nolu Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum.

Gereğini arz ederim.

18.06.2019

Hasan Çilez

Amasya

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2/1963 esas numaralı kanun teklifine katılıyorum.

Gereğini arz ederim.

17.06.2019

Zehra Taşkesenlioğlu Ban

Erzurum

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

(2/1963) Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum;

Gereğinin yapılmasını arz ederim.

18.01.2019

Abdullah Nejat Koçer

Gaziantep

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYON (2/1963)	
ESAS	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Hazırlanan Kanun Teklifi ile Millî Eğitim Bakanlığınca yürütülen hizmetlerin çağın ihtiyaçlarına uygun, eğitim ve öğretim etkinliklerinin kaliteli, verimli ve yüksek standartlarda sunulabilmesi için çeşitli konularda kanuni düzenlemelerin hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır. Yapılan düzenlemelerle çeşitli konulara ilişkin uygulamalarda birlikteliğin sağlanması, yetki ve sorumlulukların tanımlanması, kamu kaynaklarının etkin ve verimli bir şekilde kullanımı hedeflenmektedir. Bu kapsamda toplam 8 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

Söz konusu değişikliklerle;

- İlkokula başlama yaşıyla ilgili düzenleme yapılmakta ve öğrencilerin gelişim düzeyleri ile bireysel özellikleri göz önünde bulundurularak okula başlayabilmesi,
- Gerçek veya tüzel kişiler tarafından açılan yükseköğrenim öğrencilerine yemekli veya yemeksiz özel barınma hizmeti veren kurumların açılmasına, işletilmesine ve denetimine yönelik iş ve işlemlerin daha etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlanması,
- 6764 sayılı Kanunla çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitiminin mesleki eğitim programı adı altında zorunlu hâle getirilmesine ilişkin uyum düzenlemelerinin yapılması,
- Eğitim-istihdam bağlantısının güçlendirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösterilen alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesi,
- Engelli vatandaşlarımıza verilen özel eğitim desteğinin kapsamının netleştirilmesi,
- Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenler ile Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personelin kadroya atanabilmeleri için zorunlu hizmet sürelerinin toplamda 4 yıla düşürülmesi,
- Diğer bazı konularda çeşitli kanuni düzenlemelerin hayata geçirilmesi, amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanunun ek 1 inci maddesinde yükseköğrenim düzeyinde özel barınma hizmeti veren kurumlara dair Millî Eğitim Bakanlığına yapılan atıfların, Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğünün bu konudaki iş ve işlemlerin yürütülmesine ilişkin tecrübelerine istinaden bu Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Gençlik ve Spor Bakanlığına yapılması amaçlanmaktadır.

Madde 2- Madde ile, 66 ay olan ilkokula başlama yaşı 69 ay olarak yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken başlama veya geç başlama hakkı verilmesine ilişkin hususların yönetmelikle düzenlenebilmesine imkân sağlanması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda gelişimi hızlı olan çocukların okula erken başlayabilmesi ile gelişimi yavaş olan çocukların okula geç başlayabilmesine imkân tanınmaktadır.

Madde 3- 633 sayılı Kanunun 10/A maddesinin üçüncü fıkrasında, Diyanet İşleri Başkanlığında istihdam edilen sözleşmeli personelden dört yıllık çalışma süresini tamamlayanların talepleri hâlinde buldukları yerde Din Hizmetleri Sınıfına ait kadrolara atanacağı ve bu şekilde atanmaların, aynı yerde en az iki yıl daha görev yapacağı hükmüne bağlanmıştır. Başkanlık personelinin büyük çoğunluğunun köy ve mezralar gibi çok küçük yerleşim birimlerinde görev yapmakta olduğu dikkate alındığında, maddede geçen zorunlu hizmet sürelerinin üç yıl sözleşmeli, bir yıl da kadrolu olmak üzere toplam dört yıla indirilmesinin daha uygun olacağı değerlendirildiğinden söz konusu değişiklik yapılmaktadır.

Madde 4- Madde ile, 66 ay olan ilkokula başlama yaşı 69 ay olarak yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken başlama veya geç başlama hakkı verilmesine ilişkin hususların yönetmelikle düzenlenebilmesine imkân sağlanması amaçlanmaktadır. Gelişimi hızlı olan çocukların okula erken başlayabilmesi ile gelişimi yavaş olan çocukların okula geç başlayabilmesinin önünün açılması amaçlanmaktadır.

Madde 5- 2/12/2016 tarihli ve 6764 sayılı Kanun ile çıraklık eğitimi, zorunlu eğitim kapsamına alınmış, kalfalık ve ustalık eğitimleri dört yıllık meslekî eğitim merkezi programı adı altında birleştirilmiştir. Madde ile, meslekî eğitim merkezi programına kayıt şartlarında düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

Madde 6- 2/12/2016 tarihli ve 6764 sayılı Kanun ile çıraklık eğitimi, zorunlu eğitim kapsamına alınmış ve kalfalık ve ustalık eğitimleri dört yıllık meslekî eğitim merkezi programı adı altında birleştirilmiştir. Meslekî eğitim merkezine kayıtlı öğrenciler 11 inci sınıf sonunda kalfalık, 12 nci sınıf sonunda ise ustalık sınavlarına girmektedirler. Ayrıca meslekî eğitim merkezine kayıtlı öğrencilerin sigorta primleri 12 nci sınıf sonuna kadar yatırılmaya devam ettirilmektedir. Madde ile bu kapsamda uyum düzenlemeleri gerçekleştirilmektedir.

Madde 7- 2/12/2016 tarihli ve 6764 sayılı Kanun ile çıraklık eğitimi zorunlu eğitim kapsamına alınmış ve kalfalık ve ustalık eğitimleri dört yıllık meslekî eğitim merkezi programı adı altında birleştirilmiş olup ustalık eğitimi örgün eğitim kapsamına dâhil edildiğinden 3308 sayılı Kanundaki ustalık eğitimi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 8- 2/12/2016 tarihli ve 6764 sayılı Kanun ile çıraklık eğitimi zorunlu eğitim kapsamına alınmış ve kalfalık, ustalık eğitimleri dört yıllık meslekî eğitim merkezi programı adı altında birleştirilmiş olup ustalık eğitimi örgün eğitim kapsamına dâhil edildiğinden madde ile, 3308 sayılı Kanunun ustalık eğitimine ilişkin 27 nci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Madde 9- Madde ile eğitim-istihdam bağlantısının güçlendirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösterilen alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 10- Milletlerarası özel öğretim kurumlarının yıl içinde açılma zamanları diğer özel öğretim kurumlarından farklı olduğu için söz konusu okulların açılış tarihinin düzenleme kapsamı dışında tutulması amacıyla maddede değişiklik yapılmaktadır.

Madde 11- Madde ile; gerçeğe aykırı veya yanıltıcı reklam ya da ilan vermesi, reklam veya ilanlarda öğrenci resim ya da bilgilerini kullanması durumlarından herhangi birini gerçekleştirilmesi hâlinde özel eğitim kurumlarının cezai işleme tabi tutulabilmesi amacıyla Ankara 5. Sulh Ceza Hâkimliğinin 2018/26 değişik iş nolu kararı doğrultusunda yeniden düzenleme yapılmaktadır.

Madde 12- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun ek 1 inci maddesi hükmü doğrultusunda; özel okul öncesi eğitim, özel ilkökul, ortaokul ve liselere devam eden öğrencilere okulun öğrenim süresi kadar eğitim ve öğretim desteği verilmesi için öğrencilerin Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olması şartı bulunmaktadır. Madde ile, Kanunun farklı maddeleri arasında birliktelik sağlanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, Millî Eğitim Bakanlığına ulaşan bilgilerden ve yapılan denetimlerden söz konusu okullarda çok sayıda yabancı uyruklu öğrencinin kayıtlı olduğu ve bunların okula devam etmedikleri tespit edilmiştir. Bu kapsamda ülkemizde çeşitli sebeplerle bulunan ve okula devam etmemesine rağmen bu okullara kayıtları yapıp, Devlet kaynaklarından haksız kazanç sağlanmasının engellenmesi amacıyla madde metninde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 13- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun ek 1 inci maddesi kapsamında öğrenciler için verilen eğitim ve öğretim desteğinin gereken şartları karşılayamayan kurumlardan tahsil edilmemesi amaçlanmaktadır.

Madde 14- Madde ile özel uzmanlık gerektiren konularda bilgi ve birikimlerinden yararlanılmak üzere ÖSYM’de görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere, 2011 yılından itibaren ödenen ve 2018 Aralıkta sona eren ek ödeme uygulamasının 2021 Aralık ayı sonuna kadar devam etmesi amaçlanmaktadır.

Madde 15- Madde ile 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinde yükseköğrenim düzeyinde özel barınma hizmeti veren kurumlara dair Millî Eğitim Bakanlığına yapılan atıfların, Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğünün bu konudaki iş ve işlemlerin yürütülmesine ilişkin tecrübelerine istinaden bu Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Gençlik ve Spor Bakanlığına yapılması amaçlanmaktadır.

Madde 16- Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine, bu merkezde hizmet alan birey sayısına göre Bakanlıkça ödeme yapılmaktadır. Madde ile, bu ödemelerin sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için yapılması, her engel türüne göre belirlenen yaşa kadar eğitim verilmesi ve destek verilecek hastalık türlerinin açıkça yazılarak vatandaşlarımızın kapsam dışında kalmasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 17- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 4 üncü maddesi uyarınca Millî Eğitim Bakanlığında istihdam edilen sözleşmeli öğretmenlerden dört yıllık çalışma süresini tamamlayanların talepleri hâlinde buldukları yerde öğretmen kadrolarına atanacağı ve bu şekilde atananların, aynı yerde en az iki yıl daha görev yapacağı hükme bağlanmıştır. Madde ile söz konusu hizmet süreleri öğretim kademelerinin süresi de dikkate alınarak 3+1 yıl olmak üzere toplamda 4 yıl olarak yeniden düzenlenmektedir.

Madde 18- Yürürlük maddesidir.

Madde 19- Yürütme maddesidir.

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

21/6/2019

Esas No: 2/1963

Karar No: 6

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sinop Milletvekili Nazım MAVİŞ ve 52 milletvekili tarafından 17/6/2019 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 2/1963 esas numaralı “Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, Komisyonumuzun 20/6/2019 tarihli toplantısında, Kanun Teklifinin ilk imza sahibi ile Millî Eğitim Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı ile ilgili sendikaların temsilcilerinin katılımlarıyla görüşülmüştür.

2/1963 esas numaralı Kanun Teklifi ile;

- 66 ay olan ilkökula başlama yaşının 69 ay olarak düzenlenmesi ve öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken veya geç başlamasına ilişkin hususların ikincil mevzuatla düzenlenmesi,
- Gerçek veya tüzel kişiler tarafından yükseköğrenim öğrencilerine yemekli veya yemeksiz özel barınma hizmeti veren kurumların açılmasına, işletilmesine ve denetimine yönelik iş ve işlemlerin Gençlik ve Spor Bakanlığınca yürütülmesi,
- Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personelin kadroya atanabilmeleri ve tayin talep edebilmeleri için zorunlu hizmet sürelerinin 6 (4+2) yıldan 4 (3+1) yıla düşürülmesi,
- Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenlerin kadrolu pozisyonlara atanabilmeleri ve tayin talep edebilmeleri için zorunlu hizmet sürelerinin 6 (4+2) yıldan 4 (3+1) yıla düşürülmesi,
- Mesleki eğitim merkezi programlarına kayıt şartlarının düzenlenmesi,
- Mesleki eğitimde kalfalık ve ustalık için belirlenen çalışma sürelerinin kaldırılması,
- Mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimleri veya özel sektör tarafından açılabilmesi,
- Özel uzmanlık gerektiren konularda bilgi ve birikimlerinden yararlanılmak üzere ÖSYM’de görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere, 2011 yılından itibaren ödenen ve 2018’in Aralık ayında sona eren ek ödeme uygulamasının 2021’in Aralık ayı sonuna kadar devam ettirilmesi,
- Milletlerarası özel öğretim kurumlarının yıl içinde açılma zamanları diğer özel öğretim kurumlarından farklı olduğu için söz konusu okulların açılış tarihinin düzenleme kapsamı dışında tutulması,

➤ Ankara 5. Sulh Ceza Hâkimliğinin 2018/26 değişik iş nolu Kararına binaen, özel öğretim kurumlarının gerçeğe aykırı veya yanıltıcı reklam ya da ilan verilmesi, reklam veya ilanlarda öğrenci resim ya da bilgilerini kullanması durumlarında özel eğitim kurumlarının cezai işleme tabi tutulmasının düzenlenmesi,

➤ 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kuramları Kanununun ek 1 inci maddesi kapsamında ödemeleri öğrencilere yapılan eğitim ve öğretim desteğinin, gereken şartları karşılayamayan kurumlardan tahsil edilmemesi,

➤ Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren ve ödemeleri Bakanlıkça yapılmakta olan özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinden sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı bireylerin yararlanması,

➤ Her engel türüne göre ve belirlenen yaşa kadar eğitim verilmesini sağlamak ve destek verilecek hastalık türlerinin açıkça belirlenmesi amacıyla, engellilik oran ve şartlarının yeniden düzenlenmesi, öngörülmektedir.

Kanun Teklifinin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

Komisyon Başkanı Prof. Dr. Emrullah İŞLER tarafından;

➤ Kanun Teklifinin yasalaşması durumunda, eğitim alanında yürütülen hizmetlerin çağın ihtiyaçlarına uygun, kaliteli, verimli ve yüksek standartlarda sunulabilmesi için çeşitli konularda kanuni düzenlemelerin hayata geçirileceği,

➤ Kanun Teklifi ile bazı hususlara ilişkin olarak uygulama birliğinin sağlanacağı, yetki ve sorumlulukların tanımlanacağı, kamu kaynaklarının etkin ve verimli bir şekilde kullanılacağı,

➤ Hâlihazırda Millî Eğitim Bakanlığında olan, tüm kademeler için özel öğrenci yurtlarının açılmasına dair izin verme yetkisinin, yükseköğrenim kademesi için Gençlik ve Spor Bakanlığına devredileceği,

➤ 66 ay olan ilkokula başlama yaşının üç ay ötelenerek 69 ay olarak değiştirileceği ve öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken başlama veya okula geç başlama hakkı verilmesinin Millî Eğitim Bakanlığınca hazırlanacak yönetmelikle düzenleneceği,

➤ Önceki dönemde yürürlüğe giren Kanun ile örgün eğitim kapsamına dâhil edilen çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi gibi mesleki eğitim programlarına kayıt şartları ile ustalık eğitim sınavı şartlarında değişiklik yapılacağı,

➤ Eğitim-istihdam bağlantısının daha güçlü hâle getirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösterilen alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerinde ve özel sektör tarafından da açılabilceği,

➤ Milletlerarası okulların ülkemizdeki eğitim-öğretim takvimine bağlı kalmadan kendilerince uygun bulunacak bir tarihte açılabilmesine imkân tanınacağı,

➤ Mevcut durumda Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine, bu merkezde hizmet gören birey sayısına göre Bakanlıkça yapılan ödemenin sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını kapsayacak şekilde yapılacağı, her engel türüne göre belirlenen yaşa kadar eğitim verilmesi ve destek verilecek hastalık türlerinin açıkça yazılarak vatandaşların kapsam dışında kalmasının engelleneceği,

➤ Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenler ile Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personel için kadroya geçme sürecindeki zorunlu hizmet süresinin 6 yıldan toplamda 4 yıla düşürüleceği

ifade edilmiştir.

Kanun Teklifinin ilk imza sahibi Sinop Milletvekili Nazım MAVİŞ tarafından yapılan açıklamalarda;

➤ Kanun Teklifi ile, Millî Eğitim Bakanlığının çeşitli hususlarda ihtiyaç duyduğu alanlarda düzenleme yapılacağı ve özellikle meslek eğitimiyle ilgili hususlarda çıkarılan kanunlarla bir uygulama birlikteliğinin sağlanacağı,

➤ Millî Eğitim Bakanlığınca uygulama esnasında tespit edilen, yaş farkından dolayı ortaya çıkan fiziksel farklardan kaynaklı problemlerin, temel eğitime başlama yaşının 66 aydan 69 aya çıkarılması ile giderileceği,

➤ Milletlerarası okulların açılması ve ruhsatlandırma süresiyle ilgili düzenlemelerin yapılacağı,

➤ Kanun Teklifi ile, özel okulların reklam veya ilanlarıyla ilgili kısıtlamaların düzenleneceği,

➤ ÖSYM'nin özellikle sınavların hazırlanması hususunda ihtiyaç duyduğu uzman personelin görevlendirilmesiyle ilgili düzenleme yapılacağı,

➤ Millî Eğitim Bakanlığının yetki ve uhdesinde olan yükseköğretim öğrenci yurtlarında sunulan yemekli ya da yemeksiz barınma hizmetlerinin; bu alanda deneyim, tecrübe ve birikimi sebebiyle Gençlik ve Spor Bakanlığına devredileceği,

➤ Millî Eğitim Bakanlığındaki sözleşmeli öğretmenlerin ve Diyanet İşleri Başkanlığındaki sözleşmeli personelin toplamda 6 yıl olan zorunlu hizmet süresinin 4 yıla indirileceği,

➤ Kanun Teklifi ile, çıraklık şartları ile mesleki eğitim merkezlerinin kayıt şartlarının, ustalıkta 19 yaş sınırının, kalfalık sınavına girme zamanı ile iş tanımında "tehlikeli" ve "çok tehlikeli" ifadelerinin yeniden düzenleneceği,

➤ Özel öğretim yardımcıları öğrenciye yapılacağından bu yardımların gereken şartları sağlayamayan kurumlardan tahsil edilmesini öngören hükmün iptal edileceği

ifade edilmiştir.

Yürütmeyi temsilen Komisyon toplantısına katılan ve Kanun Teklifine ilişkin görüşleri alınan Millî Eğitim Bakanlığı Bakan Yardımcısı İbrahim ER ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Bakan Yardımcısı İhsan Selim BAYDAŞ tarafından yapılan açıklamalarda;

➤ Yapılması öngörülen değişikliklerin, daha önce yapılan bazı düzenlemeler sonucunda karşılaşılan birtakım zorluklar ve sahadan alınan geri bildirimler doğrultusunda uygulamada karşılaşılan problemlerin çözümünü hedeflediği,

➤ Mülga 3797 sayılı Millî Eğitim Teşkilat Kanununda, Kredi ve Yurtlar Kurumunun Millî Eğitim Bakanlığının ilgili kuruluşu olduğu, sonrasında Başbakanlığa bağlandığı, şimdi ise Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlandığı, kendi uhdesinde bulunan Teftiş Kurulunun, Bakanlık Teftiş Kuruluna dönüştüğü ve yurtların denetimden yoksunluğunun söz konusu olmadığı,

➤ 66 aylık sürenin çocuğun gelişimine bağlı olarak ilkokula başlama yaşı olarak kabul edebileceği, gelişimin her birey için farklı olabileceği, bu bağlamda katı sınırlar belirlemek yerine kanunun cevaz verdiği şekilde bir yönetmelikle daha geniş çerçevede çocuğun özgünlüğü ile ihtiyacına bağlı olarak ve onun yüksek yararı gözetilerek ilkokula başlama yaş aralığının belirleneceği, 31 Aralık tarihi itibarıyla 72 ayını doldurmuş olmanın genel çerçeveyi belirlediği,

➤ Sahadaki sayısı 17 bin olan sözleşmeli öğretmenlerin dağılımına bakıp atamaların, ihtiyaçlarla örtüşecek ve herhangi bir yoksunluk oluşturmayacak şekilde yönetmelikle düzenlenerek yapılacağı ifade edilmiştir.

Kanun Teklifi üzerinde milletvekilleri tarafından yapılan açıklamalarda;

➤ Öğretmenler arasında statü temelli ayrımların genel olarak eğitim kurumunu yıpratdığı ve kadrolu-sözleşmeli ayrımının kaldırılması gerektiği,

➤ Doğu ve Güneydoğu Anadolu gibi bölgelerdeki öğretmen ihtiyacından kaynaklı sözleşmeli öğretmen uygulamasının yerine, bu bölgelerde çalışan öğretmenlerin çalışma koşullarının iyileştirilmesinin ve teşvikler verilmesinin daha faydalı olacağı,

➤ İlkokul yaşındaki çocukların okula başlama yaşının belirlenmesinde pedagojik ve bilimsel ölçütlerin dikkate alınması gerektiği,

➤ Yükseköğretim yurtlarının Gençlik ve Spor Bakanlığına devredilmesinde ihtiyatlı olunması gerektiği ve Millî Eğitim Bakanlığının bu konudaki tecrübesinden faydalanılmasının önemli olduğu,

➤ Yükseköğretim yurtlarının denetim yetkisinin münhasıran Millî Eğitim Bakanlığında kalmasının daha yerinde olacağı,

➤ Öğretmenlerin maddi ve manevi çalışma koşullarıyla ilgili sorunlarının ivedilikle çözüme kavuşturulması gerektiği,

➤ Kamuda sözleşmeli olarak çalışan tüm personelin kadroya alınmasının çalışma barışına katkı sunacağı,

➤ Çıranklık eğitiminin istihdam boyutu da dikkate alınarak güncel veriler ışığında yeniden ele alınması gerektiği,

➤ Çıranklık eğitiminin zorunlu eğitim kapsamına alınarak her meslek için bu sürenin dört yıl olarak belirlenmesi ve mesleklere göre çıranklık süresinin meslek kuruluşlarıyla iş birliği ile yeniden belirlenmesi gerektiği,

➤ Günümüzde var olan teknolojik değişimler ışığında, 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun ilgili maddelerinde değişiklikler yapmak yerine, mesleki eğitimde taraf olan tüm paydaşların katılımıyla bir Mesleki Eğitimi Geliştirme Kanununun hazırlanıp uygulamaya geçirilmesi gerektiği,

➤ Çıranklıkta, 9'uncu sınıftaki öğrenciye %30, 10'uncu sınıftakine %40, 11'inci sınıftakine %50, 12'nci sınıftakine %100 oranlarında asgari ücret verilmesi gerektiği,

➤ Anadolu liselerini bitirmiş öğrencilerin, mesleki teknik eğitimlerin gerekli derslerinin sınavlarını vererek ve atölye derslerini tamamlayarak bu diplomaları da almalarının sağlanması gerektiği,

➤ Doğu ve Güneydoğu Anadolu gibi bölgelerde öğretmenin kalma süresinin artırılması ile öğrencilerin mağduriyetinin giderildiği, bu yüzden de bu uygulamanın esnetilmekle birlikte devamının önemli olduğu,

➤ Kanun Teklifi ile ortaöğretim ve yükseköğretim arasında yurtların işletilmesinde var olan yetki kargaşasının giderileceği ve önemli bir kamu hizmetinde etkinlik ve kalitenin artacağı,

➤ Kanun teklifi ile mesleki eğitimde daha verimli ve esnek bir modele geçileceği ifade edilmiştir.

Kanun Teklifinin geneli üzerinde yapılan görüşmelerin tamamlanmasını müteakip, maddeleri üzerinde görüşmelere geçilmesi kabul edilmiştir.

Kanun Teklifinin;

➤ Çerçeve 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 ve 17 nci maddeleri görüşülerek aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 17 nci maddeden sonra gelmek üzere yeni bir madde ihdas edildiğinden, 18 inci ve 19 uncu maddeleri, 19 uncu ve 20 nci maddeler olarak teselsül ettirilerek aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca oluşturulacak metnin kanun dili ve tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyonumuza redaksiyon yetkisi verilmesi hususu oya sunulmuş ve kabul edilmiştir. Kanun Teklifinin tamamı, değiştirilen madde dâhil olmak üzere, tereddütleri gidermek ve anlamı netleştirmek amacıyla terim ve ibareler, kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş ve metinde redaksiyon mahiyetinde ekleme ve değişiklikler yapılmıştır.

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca, Kanun Teklifinin Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonun temsil edilmesi amacıyla Konya Milletvekili Orhan ERDEM, Sinop Milletvekili Nazım MAVİŞ ve Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif YILMAZ özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Emrullah İşler</i>	<i>Kamil Aydın</i>	<i>Orhan Erdem</i>
Ankara	Erzurum	Konya
		(Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Nazım Maviş</i>	<i>İsmail Koncuğ</i>	<i>Hasan Çilez</i>
Sinop	Adana	Amasya
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Şenol Sunat</i>	<i>Yıldırım Kaya</i>	<i>Zeynep Yıldız</i>
Ankara	Ankara	Ankara
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Kemal Bülbül</i>	<i>Cemal Taşar</i>	<i>Serkan Topal</i>
Antalya	Bitlis	Hatay
(Muhalefet şerhi ektedir)		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Yaşar Karadağ</i>	<i>Ahmet Mücahit Arınç</i>	<i>Fehmi Alpay Özalan</i>
İğdır	İstanbul	İzmir
Üye	Üye	Üye
<i>Habibe Öçal</i>	<i>Mehmet Akif Yılmaz</i>	<i>Hacı Ahmet Özdemir</i>
Kahramanmaraş	Kocaeli	Konya
		(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Suat Özcan
Muğla
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Mustafa Adıgüzel
Ordu
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Osman Ören
Siirt

Üye
Özcan Özel
Yalova
(Muhalefet şerhi ektedir)

MUHALEFET ŞERHİ

Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair, 17.06.2019 tarih, 66 sıra no'lu Kanun Teklifinin bazı maddelerine ilişkin muhalefet şerhi düşme gereği hasıl olmuştur.

Kanun teklifinin birinci maddesi ile yükseköğretim düzeyindeki yurtların açılış izinleri ve denetim hizmetleri Gençlik ve Spor Bakanlığına devredilmiştir. Bu kurumların denetim hizmetleri yıllardır Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılmaktadır. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığının denetim hususunda ciddi bir kadrosu ve deneyimi bulunmaktadır. Son yıllarda özellikle yükseköğretim düzeyindeki yurtlarda vakıf, dernek ve cemaatlerin etkileri ve faaliyetleri olağanüstü şekilde artmıştır. Bahsi geçen yurtların Milli Eğitim Bakanlığı denetiminden çıkarılması halinde vakıf, dernek ve cemaatler bu yurtlardaki egemenliklerini artıracaktır. Özellikle barınma hizmeti veren özel yurtlarda ne tür faaliyetler yapıldığı hususunda, nitelikli denetim yapılamayacağı için, kontrol sağlamakta sıkıntılar yaşanacaktır.

Teklifin ikinci maddesi ile okula başlama yaşı o yılın 31 Aralık tarihi itibarı ile 72 aylık çocukların başlaması öngörülmüştür.

30 Mart 2012 tarihinde 6287 sayılı yasa ile okula başlama yaşı 60 aya indirilmiştir Daha sonra kanuna aykırı olarak yönetmelikte yapılan bir değişiklik ile 66 ay olarak uygulanabilmesinin önü açılmıştır.

Eylül 2012'de Cumhurbaşkanı Erdoğan bir televizyon kanalında;

Okula başlama yaşı ile ilgili "Şimdi şunu bi defa açık net ortaya koymak lazım. Biliyorsunuz bu işe şu anda karşı bir kampanya var. Bakın bu 66 ay meselesinde gidip rapor alanları evlatlarına ihanetle vasıflandırıyorum. Niye benim evladım geri zekalı diyor. Yani iki ay mı senin evladını iyi noktaya getirecek. Ne demek ya bende babayım, bizde çocuklarımızı yaşları daha gelmeden okula başlattık. Hatta okul öncesi eğitim de aldıkları için benim bir çocuğum birinci sınıftan değil ikinci sınıftan başladı. Eee şimdi burada da birakalım çocuklarımızı şöyle rahatlıkla gitsin okuluna başlasın. Yani biz bu 66 ayı söylerken rast gele atmadık ki. Bununda biz incelemesini yaptırдық. Dünyadaki uygulamalar önümüzde..." ifadelerini sarf etmiştir.

4+4+4 sürecinde Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu'nda yoğun tartışmalar yaşanmış. Diğer maddelerle birlikte okula başlama yaşını 60 aya indiren madde de oldubitti ile geçirilmiştir. Komisyon toplantısının son gününde yaklaşık 20 madde 30 dakikada komisyon üyelerine söz hakkı bile verilmeden geçirilmiştir. AKP'li 100-150 milletvekili ilgili kanun geçerken komisyon salonuna gelmiş, komisyon üyelerinin oturacağı alanlara oturarak muhalefet milletvekillerine söz hakkı bile tanınmamıştır. Tartışma sırasında gürültüden hiçbir ses duyulmazken, Komisyon Başkanı Nabi Avcı maddeleri hızlı hızlı okumuş söz alınmasına müsaade edilmeden maddeler art arda onaylanmıştır.

4+4+4 eğitim modelinin uygulanmaya başlanmasından bu yana yaklaşık 8 milyon 500 bin çocuğumuz ilkokula başlamıştır. Bu çocuklarımızın çoğu erken okula başladıkları için çeşitli travmalar yaşamış ve yaşamaya devam etmektedirler. Okula başlama yaşının 60 aya çekilmesi ile 5 yaş grubunda 2012'de yüzde 65 olan okul öncesi okullaşma oranı 2013'te yüzde 41'e gerilemiştir. 2018'e gelindiğinde ancak, 2012 deki seviye yakalanabilmiştir. Bu süreçte okul öncesi düzeyde okullaşmanın düşmesi nedeniyle merdiven altı sözde eğitim kurumlarının önü açılmış ve binlerce çocuğumuz eğitimsiz kişilerin işlettiği kaçak kurumlara gitmek zorunda bırakılmıştır. Tüm bu yaşananlardan sonra Milli Eğitim Bakanlığı'nın kısmen de olsa hatadan dönme çabası görülmektedir. Ancak sürekli yapılan bu değişiklikler toplumun eğitim sistemine olan güveni de sarsılmıştır.

Çocuğun okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel, dil ve motor becerilerinin gelişimi 6 yaştan (72 ay) önce tamamlamadığı bilimsel bir gerçektir. Bu somut gerçeğe rağmen Milli Eğitim Bakanlığı 4+4+4 düzenlemesiyle büyük bir yanlışa imza atarak ilkokula başlama yaşını 60 aya indirmiş sonrasında kanuna aykırı bir şekilde 66 aya çıkarmıştır. Eğitim sendikaları başta olmak üzere, üniversitelerin ve eğitim örgütlerinin bütün itirazlarına rağmen aradan geçen sürede yaşanan olumsuzluklar nedeniyle MEB'in geri adım atması ve okula başlama yaşını 69 aya çıkarması yeterli değildir. 60-71 ay arası yaş grubundaki çocuklar somut gelişim düzeyleri itibarıyla zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak ilkokula hazır olmaları mümkün değildir. Dolayısıyla kanun teklifinde yer alan "**Gelişimi yavaş olan çocukların okula geç başlayabilmesi, hızlı olanların ise erken başlayabilmesi**" ifadesi sorunu daha da karmaşık hale getirmekten başka bir işe yaramayacaktır. Yapılması gereken, yaş sınırının yeniden 72 aya çıkarılarak bu konudaki tartışmaları bitirmektir. Kanun metninde bulunan bu muğlak ifade netleştirilerek okula başlama yaşı kesin olarak 72 ay şeklinde tanımlanmalıdır. **Geçmiş tecrübelerimiz de 72 ayın okula başlama yaşı olarak en uygun yaş olduğunu ortaya koymaktadır.**

Kanun teklifinin 9 uncu maddesi ile özel sektör tarafından Mesleki Eğitim Merkezi açılabilmesi öngörülmektedir. 5580 Sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu'nda yapılacak değişikliklerle mesleki eğitim merkezleri özel eğitim kurumu statüsüne alınmaktadır.

Organize Sanayi Bölgesi (OSB) yönetimleri tarafından açılacak olan mesleki eğitim merkezleri özel eğitim kurumu sayılacağından, devlet desteği almalarının da önü açılmaktadır. OSB yönetimlerine mesleki eğitim merkezi açma hakkının tanınması ile çocuk emeği sömürüsü, 'mesleki eğitim' adı altında yasal hale getirilmektedir. Resmi Mesleki Eğitim Merkezlerinin bile denetimini yapmakta zorlanan MEB, özel sektör tarafından açılacak kurumların denetimine tamamen uzak kalacaktır. Denetlenemeyecek olan bu kurumlarda çalışacak çocuklar her türlü istismar tehlikesi ile karşı karşıya kalacaklardır.

Ayrıca çocukların özellikle kriz koşullarında 'ucuz işgücü' olarak kullanılmasına yol açması söz konusudur. Çocuk işçiliğini engellemek, okul çağındaki çocukların çalıştırılmasının önüne geçmesi gereken MEB'in çocuk işçiliğinin önünü açan bir uygulamaya imza atması büyük bir hatadır. MEB'in 2023 Vizyon Belgesiyle ortaya koyduğu, mesleki ve teknik eğitimi çocukların piyasaya ara eleman olarak hazırlanması için kullanma yaklaşımının somut bir örneğidir.

Devlet, ıraplığın normalleştirilmesini ve yaygınlaştırılmasını OSB'ler eliyle gerçekleştirmek istemektedir. OSB yönetimlerine mesleki eğitim merkezleri açma hakkı tanınması, MEB'in kamusal bir hizmet olarak eğitim verme görevini bu yolla OSB yönetimlerine bırakması anlamına gelmektedir. Bu durum eğitim sisteminin serbest piyasasının ihtiyaçlarına göre düzenlenmesinin somut bir örneğidir. Özel okul statüsünde sayılacak olan mesleki eğitim merkezlerine yapılacak parasal destek, kamusal kaynakların özel okullara harcanması sürecinin artarak devam edeceğini göstermektedir.

Tüm bunların yanı sıra, Mesleki Eğitim Merkezleri üzerinden iş yerlerinde çalışacak ırap, stajyer ve diğer çalışanların sağlık ve güvenliklerinin korunması açısından mevcut iş yerlerinin çalışan sayısına dahil edilmemeleri sağlık ve güvenlik riski oluşurmaktadır. Eğitimin amaçlarından birisi de kişilerin eğitim süreci aşamasında sağlıklı ve güvenlikli bir Şekilde eğitim almalarıdır. Bu açıdan değerlendirildiğinde eğitim gören kişiler açısından risk doğuran bu düzenlemenin madde metninden çıkarılarak, 6331 sayılı kanunun çalışanlar için öngördüğü yükümlülüklerin Mesleki Eğitim Merkezi ğrencileri içinde uygulanmasının sağlanması amaçlayan nergemiz reddedilmiştir.

ıraplık-kalfalık-ustalık eğitimlerinin zorunlu eğitim kapsamına alınmasına ilişkin uyum düzenlemeleri, ıraplık eğitim merkezlerinde geçen sürenin 12 yıllık zorunlu eğitim içerisinde sayılması, zorunlu eğitim süresini fiilen 8 yıla indiren bir düzenlemedir. Bu, okulu bırakarak ırap olarak çalışmaya başlayan çocukların örgün eğitim dışına ıkmiş olmalarına rağmen 12 yıllık zorunlu eğitim içindeymiş gibi gösterilmesi anlamına gelmektedir. Önceden ıraplık eğitimi alan öğrenciler açık öğretimden ders tamamlayarak lise diploması alabiliyorken yapılması planlanan düzenlemeyle mesleki eğitim merkezlerini bitiren öğrenciler doğrudan meslek lisesi mezunu sayılacaktır.

Teklifin 12 nci maddesi ile organize sanayi bölgelerinde açılan mesleki ve teknik eğitim okullarında öğrenim gören öğrenciler için verilen eğitim ve ğretim desteği ile ilgili bir düzenleme yapılmıştır. Ancak Milli Eğitim Bakanının da defalarca dile getirdiği 5580 sayılı özel ğretim Kurumları Kanununun EK 1 maddesinde düzenlenmiş olan, özel ilkokul, özel ortaokul ve özel liselere ğrenci başına verilen ücretin iptaline ilişkin herhangi bir değişikliğe gidilmemiştir. Milli Eğitim Bakanının çeşitli zamanlarda dile getirdiği özel okullara eğitim ve ğretim desteğini verilmeyeceği, bu kaynağın kamu okullarına ayrılacağı sözü tıpkı 3600 ek göstergede olduğu gibi tutulmamıştır.

Kanun teklifinin 17 nci maddesi ile sözleşmeli istihdam edilen öğretmenlerin 4+2 olan çalışma süreleri 3+1 Şekline dnrtrlmektedir. **Cumhuriyet Halk Partisi olarak sözleşmeli ğretmenliği ve ğretmen alımlarında uygulanan sözlü sınavın (mülakat) kaldırılması için verdiğimiz nerge AKP ve MHP tarafından reddedilmiştir.**

Milli Eğitim Bakanlığı, bir ülkenin gelişim ve ilerlemesinde temelde yer alan Bakanlıklardan birisidir. Bu nedenle eğitim politikaları en fazla dikkat edilmesi gereken alanların başında gelmektedir. Ancak AKP'nin iktidarda olduğu 17 yıl boyunca eğitim, en fazla yanlışın yapıldığı alan olmuştur. Milli Eğitim, sürekli bakan değiştirilen, müfredatı tartışmalı, bilimsel eğitimden uzaklaşan, bu nedenle de başarının bir türlü yakalanamadığı sorunlar yumağı bir alan haline gelmiştir. AKP, var olan sorunları çözmediği gibi onları daha da büyütmüş hatta yeni yeni

sorunların da ortaya çıkmasına neden olmuştur. Yanlış ve tutarsız eğitim politikaları sonucunda, bugün Türkiye eğitimde, pek çok ülkeye göre geri sıralarda yer almaktadır. Bu nedenle yıllar içinde, eğitim hayatı, artan sorunlar, düşen başarı oranları ve zorlaşan çalışma koşulları ile gündeme gelmiştir. Eğitimde başarının yakalanabilmesi için eğitimin en önemli unsuru olan öğretmenlerin sorunlarının çözülmesi gerekmektedir.

AKP, her alanda ayrımcılık yaptığı gibi öğretmenleri de ayırtmış, eğitim hayatına sözleşmeli ve ücretli öğretmen gibi yeni kavramlar ekleyerek, öğretmenleri bölmüştür. Aynı işi, aynı şekilde yapan çalışanlar arasında yarattığı ücret, sosyal güvenlik, iş güvencesi açısından uçurumlar yaratan taşeron sistemi eğitim alanına da bu kavramlarla girmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan açıklamaya göre: Nisan 2019 tarihli itibarıyla Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi eğitim kurumlarında alanlar bazında görev yapan kadrolu öğretmen sayısı 770 bin 427, sözleşmeli öğretmen sayısı 83 bin 366, yaklaşık 80 bin de ücretli öğretmen çalışmaktadır.

AKP'nin iktidar olduğu 2002 yılında 72 bin atanmayan öğretmen vardı. Bu sayı 2019 yılında 460 bine ulaşmıştır. Sayıştay Denetim Raporuna göre 153.640 öğretmen açığı, Mili Eğitim Bakanı Ziya Selçuk'un açıklamalarına göre de 117 bin öğretmen açığı vardır. Ancak Milli Eğitim Bakanlığı son dönemde sadece 20 bin öğretmen ataması yapmıştır. AKP öğretmen atamamakta direnmektedir.

Görevleri çocuklarımıza nitelikli bir eğitim vermek olan ve sözleşmeli ve ücretli olarak ayırtılan öğretmenlerimizin, onların sosyal ve ekonomik hayatlarını temelden etkileyecek büyüklükte sorunları vardır.

Öncelikle; sözleşmeli öğretmenlerin 6 yıl boyunca eş ve özür durumuna bağlı olarak tayin hakları yoktur. (Kanunun kabul edilmesi halinde 4 yıla inecektir.) Sözleşmeleri her yıl yenilediği için iş güvenceleri yoktur. Rapor süreleri, evlilik, babalık ve ölüm izinleri kadrolulara göre daha kısadır. Kıdem ve kademe ilerlemeleri 4 yıl sonra kadrolu atamaları yapıldığında mümkün olabilmektedir. Tüm bunlar aslında bir öğretmenin verimli ve aktif çalışmasını teşvik etmekten daha çok mesleği bırakmaya yönlendirecek uygulamalardır.

Ücretli öğretmenlerin ise iş güvenceleri yoktur. Okul idareleri tarafından görevlerine son verilebilmektedir. Yaz tatilinde, yarıyıl tatilinde, bayram tatillerinde ve hava şartları nedeniyle yapılan tatillerde ücret ve sigorta kesilmekte, sigorta primleri ise aylık toplam ders saat sayısına göre ödenmektedir. Buna göre ücretli öğretmenler, ayda en fazla 16-17 gün sigortalı olabilmektedir. Hiçbir tazminat hakları bulunmayan ücretli öğretmenlere hazırlık ödeneği, promosyon gibi ödemeler de yapılmamaktadır. Maaş alamayan ücretli öğretmenlere, girdikleri ders saati başına ücret ödenmektedir. Ücretli öğretmenlerin çoğu, asgari ücretin altında ücret almaktadırlar.

TÜRK-İŞ'in verilerine göre, Mayıs 2019 itibarıyla dört kişilik bir ailenin açlık sınırı 2.124 TL'dir. Ücretli öğretmen, ayda 120 saat ders verirse en fazla 1.778 TL ücret alabiliyor. Ancak, ücretli öğretmenler ayda ortalama 80 saat ders verebiliyor ve ortalama 1.200 TL ücret alabiliyor.

Geleceğimiz olan çocuklarımızı emanet ettiğimiz öğretmenlerimizin bir kölelik düzeni içinde açlığa mahkum edilmesi Anayasamıza da aykırıdır. Üniversite mezunu bir eğitmenin açlık sınırının altında çalıştırılması insanlık dışı bir uygulamadır.

Tüm bu sorunları yaşayan, iş güvencesi, geçim kaygısı ve aile bütünlüğünü sağlamak gibi ciddi sorunlarla boğuşmak zorunda bırakılan öğretmenlerimizden, mesleklerinde yüksek bir performans sergilemelerini beklemek büyük bir adaletsizliktir.

Ülkemizdeki öğretmenlerin yaşadığı durum hem uluslararası hem de ulusal mevzuattaki düzenlemelere de açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 23. maddesinde: “Çalışan herkesin, kendisine ve ailesine insanlık onuruna yaraşır bir yaşam sağlayan ve gerektiğinde her türlü sosyal koruma yolları ile de desteklenen adil ve elverişli bir ücrete hakkı vardır” denilmektedir. Avrupa Sosyal Şartı’nın, İkinci Bölümünün “Adil Bir Ücret Hakkı” başlıklı 4’üncü maddesinde; “Tüm çalışanların, kendileri ve ailelerine iyi bir yaşam düzeyi sağlamak için yeterli adil bir ücret alma hakkı vardır” düzenlemesi getirilmiştir. Ayrıca öğretmenler arasındaki ayrımlar, Türkiye’nin de imzaladığı Uluslararası Çalışma Örgütü’nün temel sözleşmelerindeki çalışma koşulları ile asgari ücrete ilişkin yaklaşım ve düzenlemelere de aykırıdır.

İç hukuk açısından da en temel düzenleme Anayasa’nın “Ücrette Adalet Sağlanması” başlığı altında, madde 55’te yapılmıştır. Buna göre “Ücret emeğin karşılığıdır. Devlet, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır” düzenlemesi getirilmiştir.

Bugün ülkemizde, normal ve makul bir uygulama gibi ücretli öğretmenliğe ısrarla devam ettirilmesi İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ve Avrupa Sosyal Şartı’na ve Anayasa’ya açık bir aykırılık teşkil etmektedir. Kadrolu, sözleşmeli ve ücretli öğretmen olarak ayrılan, görevleri insan yetiştirmek olan öğretmenlerimiz, 21.yüzyılda sosyal ve özlük hakları bakımından kölelik düzeninden farksız bir sistemin içinde sorunlarla boğuşmaktadır.

AKP, öğretmenlerin kadrolu çalışma güvencesini ellerinden almakla kalmadı; KPSS’den yeterli puan alanların sözleşmeli olarak atanabilmeleri için mülakat şartı da getirdi. Danıştay’ın, “Mülakatlarda, KPSS puanından en fazla artı veya eksi 3 puan” verilebileceği kararına da uyulmuyor. KPSS’de 100 puan alıp dereceye giren, hatta birinci olan bir öğretmene düşük puan verilerek elenebiliyor. Mülakatta, hak edenlere değil, AKP’ye yakın olanlara yüksek puan verilerek atamaları yapılıyor.

Bu nedenlerle sözleşmeli, ücretli öğretmen uygulamasına son verilmelidir. Sözleşmeli ve ücretli çalıştırılan öğretmenlerimiz kadroya alınmalıdır. Emek hırsızlığına dönüşen, mülakatla öğretmen atamalarına derhal son verilmelidir.

Geleceğimizi emanet ettiğimiz öğretmenlerimiz hem çalışırken hem de emekliliklerinde zor ekonomik koşullarda yaşamaktadırlar. İçinde yaşadıkları ekonomik koşullar gittikçe ağırlaşmaktadır. Bir yandan çocuklarımıza iyi bir gelecek hazırlamaya çalışırken diğer yandan kendi ailesi ve çocuklarının geçimlerini sağlamak için hayat mücadelesi vermektedirler. Bu

durum ülkemizin geleceği açısından önemli bir meslek olan öğretmenlik mesleğine talebin azalması ve toplum içinde de hak ettiği itibarın azalmasına neden olmaktadır.

Öğretmenlerimizin mali sorunlarının kısmen de olsa giderilebilmesi ve öğretmenlik mesleğinin daha cazip hale getirilmesi için mali durumlarının hem çalışırken hem de emekliliklerinde iyileştirilmesi toplumsal sorumluluğumuzun bir gereğidir.

Yukarıda ifade ettiğimiz yaklaşım doğrultusunda eğitim çalışanlarına 3600 ek gösterge verilmesi amacı ile vermiş olduğumuz önerimiz de AKP ve MHP tarafından reddedilmiştir.

Oysaki seçim dönemlerinde, AKP ve MHP de dahil olmak üzere bütün siyasi partiler öğretmenlerimize 3600 ek gösterge sözü vermişti.

Ayrıca engelli öğretmenlerin atamalarının yapılması gerektiği konusu tarafımızca dile getirilmesine rağmen, bu öğretmenlerin atanmaları konusunda yol alınamamıştır.

Milli Eğitim Bakanlığının soru önergemize verdiği yanıtta göre Türkiye genelinde 6.956 engelli öğretmen görev yapmaktadır. Yasal zorunluluğa rağmen atanmayan bine (1000) yakın engelli öğretmenimiz vardır. Yasal zorunluluk çerçevesinde yapılacak atamalarla, ataması yapılmamış engelli öğretmenlerimizin sorununu çözecektir.

Bunun yanı sıra sağlık personelinin kadroya geçirilmesi ile ilgili vermiş olduğumuz önerge de reddedilerek, 4+2 olan çalışma süreleri 3+1 şekline dönüştürülmüştür.

Ülkemizde gerek iktidarın benimsemiş olduğu eğitim politikaları, gerekse eğitim alanında yapılan yasal düzenlemelerin yoksul emekçi çocuklarının ağırlıklı olarak içinden geldikleri sınıfa uygun görülen alanlarda (çıraklık eğitimi, mesleki eğitim vb) eğitim almasını sağlayacak şekilde bu alanlara yönlendirilmesi kabul edilemez.)

Son yıllarda devletin eğitim harcamaları azalırken ailelerin eğitim harcamalarının tam tersine arttığı görülüyor. En yoksul yüzde 20’de olan ailelerle, en zengin yüzde 20’lik dilimde yer alan ailelerin eğitime ayırdığı payda 23 katlık bir fark bulunmaktadır. Zengin yüzde 20’lik kesim toplam eğitim harcamasının yüzde 63,6’sını, en yoksul yüzde 20’lik kesim ise sadece yüzde 2,8’ini gerçekleştiriyor. Yani zengin eğitime 63 lira harcarken, yoksul 2,8 lira harcamaktadır.

Tüm bu verilere ve yaşananlara baktığımızda, yoksul ailelerin çocuklarının nitelikli eğitim alamadıkları ve genel olarak mesleki eğitime yönlendirildikleri görülmektedir. Yapılan düzenlemelerde bu doğrultudadır.

10-15 yıl sonra nitelikli eğitim almış zengin ailelerin çocukları tabii ki kamuya da özel sektöre de hükmedecek. Ülkeyi de yönetecektir. Yoksul ailelerin çocukları ise alt iş kollarında çalışma imkanı bulmak için mücadele edeceklerdir. Bu doğrultuda çıkarılan kanunların tüm bireyler için imkanlara eşit erişim sunması gerekmektedir.

Eğitim sistemi ve okullar, sadece mevcut sistemi iktidarın hedefleri doğrultusunda yeniden düzenleyen, mevcut sistemle ve piyasa mekanizması ile uyumlu nesiller yetiştirmesini hedefleyen kurumlar olarak görülemez.

Gerek kamunun eğitim sisteminin tüm kademeleri için yeteri düzeyde yurt imkanı sunamaması ve bu görevini bilinçli bir şekilde yerine getiremeyerek çocuklarımızı, gençlerimizi kimi tarikat

ve cemaatlere kanalize etmesi, gerekse mesleki teknik eğitimi sadece başarısız çocuklarımız ve yoksul aile çocuklarının alması gereken bir eğitim türü olarak görmesi nedeniyle, eğitim gibi bir sistemin temel nirengi noktası öğretmenlerimizin sözleşmeli istihdam türü ile çalıştırılması ve büyük vaatlerle 3600 ek gösterge sözü verilerek umutlandırılan öğretmenlerimizin haklarının verilmemesi nedeniyle teklifin yukarıda belirttiğimiz maddelerine muhalifiz.

Yıldırım Kaya

Ankara

Serkan Topal

Hatay

Suat Özcan

Muğla

Mustafa Adıgüzel

Ordu

Özcan Özel

Yalova

MUHALEFET ŞERHİ

2/1963 Esas Numaralı “Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”ne ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir. Bilgilerinize sunarız.

2/1963 Sayılı “Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, 20 Haziran 2019 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu’nda görüşülmüştür.

Bu kanun teklifinin genel gerekçesinde; hazırlanan Kanun teklifiyle Milli Eğitim Bakanlığınca yürütülen hizmetlerin çağın ihtiyaçlarına uygun, eğitim ve öğretim etkinliklerinin kaliteli, verimli ve yüksek standartlarda sunulabilmesi için çeşitli konularda kanuni düzenlemelerin hayata geçirilmesi amaçlanmıştır. Yapılan düzenlemelerle çeşitli konulara ilişkin uygulamalarda birlikteliğin sağlanması, yetki ve sorumlulukların tanımlanması, kamu kaynaklarının etkin ve verimli bir şekilde kullanımı hedeflenmektedir. Bu kapsamda, toplam 9 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

Söz konusu değişikliklerle, hâlihazırda Millî Eğitim Bakanlığında olan, tüm kademeler için özel öğrenci yurtlarının açılmasına dair izin verme yetkisi yükseköğrenim kademesi için Gençlik ve Spor Bakanlığına verilmesi; 66 ay olan ilkokula başlama yaşının üç ay ötelenerek 69 ay olarak değiştirilmesi ve ayrıca öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken başlama veya okula geç başlama hakkı verilmesi de Millî Eğitim Bakanlığınca hazırlanacak yönetmelikle düzenlenmesi; daha önce örgün eğitim kapsamına dâhil edilen çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi gibi mesleki eğitim programlarına kayıt şartları ile ustalık eğitim sınavı şartlarında değişiklik yapılması; eğitim-istihdam bağlantısının daha güçlü hâle getirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösterilen alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesi; milletlerarası okulların Türkiye’deki eğitim-öğretim takvimine bağlı kalmadan herhangi bir tarihte açılabilmesinin sağlanması; özel uzmanlık gerektiren konularda bilgi ve birikimlerinden yararlanılmak için ÖSYM’de görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere 2011 yılından itibaren ödenen ve 2018 Aralıkta sona eren ek ödeme uygulamasının 2021 Aralık ayı sonuna kadar devam etmesi; mevcut durumda Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine bu merkezde hizmet alan birey sayısına göre Bakanlıkça yapılan ödemelerin sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için yapılması, her engel türüne göre belirlenen yaşa kadar eğitim verilmesi ve destek verilecek hastalık türlerinin açıkça yazılarak vatandaşlarımızın kapsam dışında kalmasının önüne geçilmesi; Milli Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenler, Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlar ile Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personel için kadroya geçme sürecindeki zorunlu hizmet sürelerinin altı yıldan toplamda dört yıla düşürülmesi öngörülmektedir.

MADDE - 1 ve 15

Teklifteki bu maddelerle, gerçek ve tüzel kişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi, ortaokul ve ortaöğretim düzeyindeki Milli Eğitim Bakanlığının iznine bağlı olmaya devam ederken, yükseköğretim düzeyindeki yurtların açılması ve işletilmesi Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlanmaktadır. Öngörülen düzenlemeyle ilgili bakanlıklara, bu yurt ve kurumları tespit edecekleri esaslara göre denetim görevi verilmektedir.

Bir kişinin eğitimini tam ve eksiksiz bir biçimde sürdürebilmesi için ruhsal ve bedensel açıdan kendini sağlıklı ve güvende hissettiği fiziksel yapılarda barınması elzemdir ancak yükseköğretimin en önemli meselelerinden biri olmasına karşın dikkate alınmayan barınma ve yurtlar sorunu, özellikle yoksul ve dar gelirli öğrenciler ile veliler için önemli bir sorun olma özelliğini korumaya devam etmektedir. Yükseköğretim kurumlarının her yıl öğrenci kontenjan sayıları artarken, barınma sorunu da buna koşut olarak büyümeye devam etmektedir.

Yükseköğretime devam eden öğrenciler için barınma hizmeti Yükseköğretim Kredi ve Yurtlar Kurumu (KYK)'nun yurtları, üniversite yurtları, özel yurtlar, vakıf-cemaat yurtları, kiralık evler ve aile yanı olarak karşılanmaya çalışılmaktadır. Hâlihazırdaki durum, aile yanı dışarıda bırakıldığında, yükseköğretim öğrencileri için barınma meselesinin ticaret konusu haline geldiğini açıkça göstermektedir. Cemaat ve KYK yurtları harcama giderlerini fazlasıyla öğrencilerden çıkarmaktadır. Siyasi iktidarın icra birimi olarak KYK, maliyetlerini kısa sürede çıkarabildiği halde yurt üretimini yeterince gerçekleştirilerek öğrencileri cemaatlara ve özel sektöre mahkûm bırakmaktadır. Özellikle yeni açılan üniversitelerde KYK yurtları bulunmadığı gibi özel yurtların da olmaması ve konut yapısının da öğrencilerin ev bulmasına müsait olmaması öğrencilerin kayıtlarını sildirip evlerine dönmelerine neden olmaktadır. Kalabilecek yer bulanlar ise çoğunlukla kötü koşullarda barınmaktadır.

KYK'nın 2017 yılsonu faaliyet raporu verilerine göre; devlet yurtlarında barınmak için 2017-2018 öğretim yılında KYK'ya başvuran 394.721 öğrenciden 331.914 öğrenci yurtlara yerleştirilmiştir. Yine aynı rapora göre 766 devlet yurdundaki toplam yatak kapasitesi 629.762'dir. Ancak Yükseköğretim Kurulu(YÖK)'nun aynı zaman dilimi için ortaya koyduğu veriler, Türkiye'de toplam 7 milyon 560 bin yükseköğretim öğrencisi olduğunu göstermektedir. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse; ülkemizde sadece 4,2 milyonu lisans öğrencisi olmak üzere 7 buçuk milyondan fazla yükseköğretim öğrencisi için 629 bin 762 kişilik yurt kapasitesi bulunmakta ve her 12 öğrenciye sadece 1 yatak düşmektedir.

Sınırlı kapasiteye rağmen devlet yurtlarına yerleşebilen öğrenciler, zaman zaman 6 ve 8 kişiyi bulan odalar, rutubetli ve temizliğine özen gösterilmeyen yaşam alanları, yetersiz etüt salonları,

yeterince hijyenik olmayan lavabo ve tuvalet sorunlarıyla karşı karşıya kalmaktadırlar. Farklı ücrete tabi devlet yurtlarında ise hem ücret hem de hizmet farklılaşmaktadır. Ancak burada bahsedilen “hizmet” bireylerin en doğal hakkı olan barınmayı bir hak olmaktan çıkarıp, olanaklarına göre fiyatı farklılaşan bir metaya çevirmektedir. Bu aynı zamanda “paran kadar iyi yaşa” mantığıdır, bu olgu yükseköğretim içindeki eşitsizlikleri yeniden ve yeniden üretmektedir.

Diğer taraftan önemli bir sorun da yurtlara kabul edilme aşamasında yaşanmaktadır. KYK’ya başvuran öğrenciler, güvenlik soruşturmasından geçirilmekte, temel hakları olan gösteri ve yürüyüşlere katılma ya da etnik kimlik vs. gibi nedenlerle yurt ve burs haklarından mahrum bırakılmaktadırlar. KYK burslarının verilmesinde dekanlık burs komisyonları yetkili kılınmış, yine güvenlik soruşturmasına tabi tutulan öğrenciler, gösteri ve yürüyüşlere katılmaları ya da etnik kimlikleri nedeniyle elenmektedirler.

Yurt girişlerinde ve yemekhanelerde parmak izi uygulaması ile öğrencilerin kişisel bilgileri elektronik olarak depolanarak anayasal kişilik hakları çiğnenmekte ve bu bilgiler öğrenciler aleyhine kullanılabilir.

Barınma ve beslenme hizmeti, üniversitelerde sunulan eğitim öğretim hizmetinin ayrılmaz bir parçasıdır. Kamusal kaynaklardan bedelsiz olarak ve nitelikli bir şekilde ihtiyacı olan öğrencilere bu hizmetler sunulmalıdır.

MADDE - 2 ve 4

Teklifin bu maddesiyle, 66 ay olan ilkokula başlama yaşı 69 ay olarak yeniden düzenlenmektedir. Mecburi ilköğretim çağı 6-13 yaş grubundaki çocuklar yerine 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsayacak şekilde değiştirilmektedir. İlkokulların birinci sınıflarına, o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydının yapılması ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydın ertelenmesi ile ilgili hususların yönetmelikle düzenlenmesi hüküm altına alınmaktadır.

Türkiye’de 2012 öncesi alışlagelmiş sisteme göre okula başlama yaşı için zorunlu yasal sınır 72 ay olarak belirlenmişti. Nisan 2012 döneminde, çocukların okula başlama yaşı dahil pek çok kritik değişiklik getiren, eğitim sisteminin temellerini sarsan kesintili ya da daha bilindik ismiyle 4+4+4 eğitim yasası, daha ilgili komisyonda tartışılırken hararetli tartışmalar yaşanmış, bu yasaya itiraz eden öğretmenler Kızılay Meydanında yerlerde sürüklenmiş, toplumda büyük tepkilere yol açmıştı. Başta üniversiteler ve eğitim örgütleri olmak üzere toplumun her kesiminden yapılan tüm itirazlarına rağmen, tepeden inmece bir yaklaşımla bu yasa (11/4/2012

tarih ve 6287 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun) kabul edilmiş ve uygulamaya sokulmuştu.

Bir çocuğun okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel, dil ve motor becerilerinin gelişiminin 6 yaştan (72 ay) önce tamamlanmadığı bilimsel gerçeğine rağmen, Milli Eğitim Bakanlığı 4+4+4 düzenlemesiyle büyük bir yanlışa imza atarak ilkokula başlama yaşını 60 aya indirmişti.

Uygulamada ortaya çıkan yoğun aksaklıklar bir yıl sonra MEB tarafından 15.08.2013 tarihinde yayınlanan değişiklikle (isteyen velilerin çocuklarını 60 aylık iken okula başlatabilmesine imkan tanıyan yasadaki 60 ay ibaresi saklı tutulmakla birlikte) giderilmeye çalışılmış, okula başlama yaşı 66 aya (5.5 yaş) çekilmişti. Ayrıca 66, 67, 68 aylık çocukları olan veliler dilekçe vererek çocuklarının okula başlamasını bir yıl ileri atabiliyordu. Şimdi getirilen yeni düzenlemeyle okula başlama yaşı 69 ay olarak düzenlenmektedir.

Getirilen düzenleme, MEB'in okula başlama yaşıyla ilgili olarak 2012'den bu yana yaptığı yanlışı kabul ettiğinin belgesidir. Yanı sıra bu düzenleme, geride kalan 7 yıllık süre zarfında okula tam olarak hazır olmadan ilkokula başlatılmış ve daha okul hayatının başında örselenmiş yaklaşık 9 milyon çocuğun vebaline de işaret etmektedir. Bu toplumun milyonlarca çocuğuna bu denli duyarsız yaklaşan, ağır travmalar yaşatan siyasi iktidarın bu bağlamda özeleştiri yapması, başta bu uygulama eliyle mağdur ettiği bireyler olmak üzere topluma hesap vermesi gerekmektedir.

Aradan geçen sürede yaşanan olumsuzluklar nedeniyle MEB'in geri adım atması ve okula başlama yaşını 69 aya çıkarması yeterli değildir. 60-71 ay arası yaş grubundaki çocuklar somut gelişim düzeyleri itibariyle zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak ilkokula hazır olmaları mümkün değildir. Dolayısıyla kanun teklifinde yer alan “Gelişimi yavaş olan çocukların ok hale getir ula geç başlayabilmesi, hızlı olanların ise erken başlayabilmesi” ifadesi sorunu daha da karmaşık mekten başka bir işe yaramayacaktır. Yapılması gereken, yaş sınırının yeniden 72 aya çıkarılarak bu konudaki tartışmaları bitirmektir.

MADDE – 3 ve 18

Teklifin 3. Maddesiyle Diyanet İşleri Başkanlığında din hizmetleri sınıfına ve 18. Maddesiyle de sağlık alanında çalışan sözleşmeli personelin 4 yıl süreyle başka bir yere atanamayacağına yönelik süre 3 yıla düşürülmektedir. Sözleşme gereği 3 yıllık çalışma süresini tamamlayanların, talepleri halinde buldukları yerde hizmet sınıflarına ait kadrolara atanması ve bu şekilde atanmaların, aynı yerde en az 2 yıl yerine artık 1 yıl daha görev yapması hususları düzenlenmektedir.

Mevcut kanun teklifi kapsamında Komisyon gündemine getirilen ilk metinde sözleşmeli öğretmenler ile Diyanet İşleri Başkanlığında din hizmetleri sınıfında çalışan sözleşmeli personelin başka bir yere atanmasına ilişkin sürelerin düşürülmesi söz konusuydu. Ancak komisyondaki muhalefet partileri milletvekillerinin, Türkiye’de sözleşmeli (4-B) statüde çalışan bütün kamu emekçilerini içerek şekilde kapsamın genişletilmesi önerisi ve ısrarı sonucunda teklife 18. Madde eklenmiştir.

Türkiye’de bütün kamu kurumlarında iş güvencesizliği farklı şekillerde ve boyutlarda görülmektedir. Kamu emekçileri, esnek ve güvencesiz çalışma biçimlerine mahkum edilmek istenmektedir. Kamu hizmetlerini “kar-zarar” hesapları altında “alınır-satılır” bir hizmete dönüştürmek isteyen AKP, bu hizmetin iş gücünü de güvencesizleştirerek, tıpkı bir patron gibi istediğinde işten atabileceği biçimde istihdam etmenin yollarını aramaktadır.

Mevcut sistemde bu amacına tam anlamıyla ulaşamayan AKP, çözümü performans denetimi sistemi getirmekte ve yoğun kadrolaşmanın yarattığı keyfi ve hukuksuz disiplin cezaları ile angarya, sürgün gibi yöntemlerle emekçileri baskı altına almakta bulmuştur. Liyakat ilkesinin ayaklar altına alındığı son süreçte AKP iktidarının işi ehline bırakmak yerine her alanı kontrolü altında tutmak istemesi nedeniyle emekçilerden işin gereğini yapmalarını değil, sadece kendisine “itaat” etmesini istemektedir. Rekabet, verimlilik gibi söylemler altında emekçiler arasındaki dayanışma ortadan kaldırılmaya çalışılmakta, en küçük bir hak talebine ya da var olan hakların kullanılmak istenmesine sürgün, mobbing, soruşturma gibi yöntemlerle karşılık vermektedir.

Kamu hizmetlerinin niteliği, sürekliliği ve düzenli olması gerektiği açıktır. Bu nedenle sözleşmeli kamu personeli istihdam uygulamalarından derhal vazgeçilmeli, herkese kadrolu ve güvenceli istihdam sağlanmalıdır.

MADDE - 5-6-7-8

Teklifin 5, 6, 7 ve 8. Maddeleri, çıraklık-kalfalık-ustalık eğitimlerinin mesleki eğitim programı adı altında zorunlu eğitim kapsamına alınmasına ilişkin uyum düzenlemelerine ilişkindir. Söz konusu değişikliklerle çıraklığın yaygınlaştırılması ve teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Bir istihdam biçimi olan çıraklığın zorunlu eğitim kapsamına alınması, görüldüğü kadar masum bir uygulama olmayıp, çocuk işçiliğini teşvik eden ve bu yolla çocukların ucuz işgücü olarak kullanılmasına yol açabilecek bir uygulamadır. Çocuk işçiliğini engellemek için çaba sarfetmesi gereken MEB aksine, bu kanun kapsamındaki düzenlemelerle, 2023 Vizyon

Belgesiyle daha önceden ortaya koyduğu ve çocukların piyasaya ara eleman olarak hazırlanması için mesleki ve teknik eğitimi kullanma yaklaşımını bir adım ötesine taşımaktadır. Çıraklık eğitim merkezlerinde geçen sürenin 12 yıllık zorunlu eğitim içerisinde sayılması, zorunlu eğitim süresini fiilen 8 yıla indireceği gibi, okulu bırakarak çırak olarak çalışmaya başlayan çocukların örgün eğitim dışına çıkmış olmalarına rağmen 12 yıllık zorunlu eğitim içindeymiş gibi gösterilmesi anlamına da gelmektedir. Önceden çıraklık eğitimi alan öğrenciler açık öğretimden ders tamamlayarak lise diploması alabiliyorken, yapılması planlanan düzenlemeyle mesleki eğitim merkezlerini bitiren öğrenciler doğrudan meslek lisesi mezunu sayılacaktır.

Çocuk işçiliği, çocukları çocukluklarını sağlıklı bir şekilde yaşamaktan alıkoyan, potansiyellerini ve yeteneklerini eksiltken, fiziksel ve zihinsel gelişimleri açısından zararlı işler olarak tanımlanmaktadır. Bu nedenle çocuklar için zihinsel, fiziksel, toplumsal ya da ahlaki açılardan tehlikeli ve zararlı işler, okula düzenli devam etmelerini engelleyerek okullarından erken ayrılmalarına yol açan işler çocuk işçiliği kapsamında değerlendirilmektedir.

2018 yılını 'Çocuk İşçiliği İle Mücadele Yılı' olarak ilan eden AKP iktidarı, çocuk işçiliğini önlemek bir yana, daha da yaygınlaştıran yasal düzenlemeleri hayata geçirmiştir. Eğitimde 4+4+4 düzenlemesi başta olmak üzere, çıraklık ve stajyerlik uygulamaları gibi çok sayıda düzenleme, çocukların eğitimden uzaklaşmasına ve çalışma yaşamına çocuk işçiliği üzerinden sürüklenmesine neden olan sonuçlar doğurmuştur.

2012 yılında hayata geçirilen kesintili eğitim (4+4+4) düzenlemesiyle zorunlu eğitim 12 yıla çıkarılırken kademeler 4+4+4 olarak ayrılarak, okula başlama yaşı düşürülmüştür. Bununla birlikte öte yandan, okuldan ayrılmanın önu açılarak çocuk işçiliğın yaşı 14'lere kadar düşmüştür. Bu durum, son kertede çocukların eğitim hakkından yoksun kalmasının önünü açarak, ucuz iş gücü olarak çalışma hayatında yer almasını kolaylaştırmıştır.

Bugün sayıları 1,5 milyona yaklaşan stajyer-kursiyer-çırakların sömürüsü giderek artmakta, çocukların 'çırak', 'stajyer' kimliğiyle çalıştırılması ise çocuk emeği sömürüsünün perçinlemektedir.

Türkiye'de çocuk işçiliği sayısında yaşanan artışın temel nedenlerinin bir diğeri de, AKP iktidarının patronlara yönelik çırak ve stajyer çalıştırmayı kolaylaştıran düzenlemelerinin belirleyici etkisi olduğu açıktır.

Türkiye nüfusunun yüzde 28'i çocuklardan oluşmaktadır. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) 12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliği ile Mücadele Günü vesilesiyle paylaştığı rapora göre, 2019'un ilk beş ayında en az 26 çocuk işçi yaşamını yitirmiştir.

TÜİK'in açıkladığı çocuk istatistiklerinde sadece 15-17 yaş grubu çocuklara dair iş gücü istatistikleri yer almaktadır. 'Çocuk İşçiliği ile Mücadele Yılı' ilan edilen 2018'de çocuk işçi sayısı 7 bin artmıştır ve en çok çocuk iş cinayeti bu yıl yaşanmıştır. İSİG Meclisi'nin verilerine göre; 2013'te 59 çocuk, 2014'te 54 çocuk, 2015'te 63 çocuk, 2016'da 56 çocuk, 2017'de 60 çocuk, 2018'de 67 çocuk ve 2019'un ilk beş ayında ise en az 26 çocuk iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiştir.

Çocuk iş cinayetlerinin en fazla yaşandığı iller Şanlıurfa, İstanbul, Gaziantep, Antalya ve Adana'dır. Bu şehirlerde çocuk nüfusu, tarım işçiliği ve mülteci nüfusu yüksektir. Yaşamını yitiren 26 çocuk işçinin dördü mülteci/göçmen çocuklardır. Mülteci çocukların ölüm oranının çok daha fazla olması hem mülteci çocuk işçiliğinin yoğunluğunu hem de mülteci çocukların çalışma koşulları bakımından çok daha tehlikeli işlerde çalışmak zorunda kaldıklarını göstermektedir. Yaşamını yitiren 26 çocuğun dördü ise kız çocuğudur. Kız çocuklarının tarım sektöründe ve özellikle de ücretsiz aile işçiliğinde emekleri sömürülmektedir.

Çocuk işçiliği her şeyden önce bir insan hakları ihlali olarak görülmek zorundadır. Kendi seçimleri olmaksızın, zorla veya zorunlu olarak çalışan çocuklar, en temel hakları olan çocukluklarını yaşama, sağlıklı beslenme, eğitim hakkından yararlanma ve geleceğe hazırlanma haklarından yoksun bırakılmaktadır. Türkiye'de çocuk işçiliği konusunda bir kısır döngü söz konusudur. Çocukların eğitim hakkından yararlanamaması çocuk işçiliği doğurmakta, ailelerin düşük gelirli olması yoksulluğu arttırmakta, yoksulluk da çocuk işçiliğini yeniden doğurmaktadır. Çocuk işçiliğine yönelik kalıcı çözüm üretilmediği sürece yaşanan kısır döngünün büyüyerek sürmesi kaçınılmazdır.

MADDE – 9

Teklifin bu maddesiyle, eğitim-istihdam bağlantısının güçlendirilmesi iddiasıyla "çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi ile mesleki ve teknik kurs programlarının uygulandığı özel öğretim kurumu" olarak tanımlanan mesleki eğitim merkezlerinin, organize sanayi bölgesi (OSB) yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesi düzenlenmektedir.

AKP iktidarı çıraklığın normalleştirilmesini ve yaygınlaştırılmasını OSB'ler vasıtasıyla gerçekleştirmek istemektedir. OSB yönetimlerine mesleki eğitim merkezleri açma hakkı tanınması, MEB'in kamusal bir hizmet olarak eğitim verme görevini bu yolla OSB yönetimlerine bırakması anlamına gelmektedir. Bu durum eğitim sisteminin serbest piyasanın ihtiyaçlarına göre düzenlenmesinin somut bir örneğidir. Özel okul statüsünde sayılacak olan

mesleki eğitim merkezlerine yapılacak parasal destek, kamusal kaynakların özel okullara harcanması sürecinin artarak devam edeceğini göstermektedir.

Mesleki ve teknik eğitimin temel amacı, toplumun ihtiyaçları doğrultusunda bireylere belirli bir mesleğin gerektirdiği bilgi, beceri ve uygulama yeterliliklerinin kazandırılmasıdır. Ancak AKP iktidarının mesleki eğitime ilgisi, tamamen piyasanın ya da patronların ‘teknik eleman’ ya da ‘ara eleman’ ihtiyacının karşılanması ile sınırlı olmuştur. Bu nedenle MEB, her fırsatta mesleki eğitimin payını yüzde 65'lere çıkarmayı hedeflediklerini açıklamaktadır. 2018 itibariyle mesleki eğitimin payı yüzde 50'yi aşmış durumdadır.

Hükümetin ve sermaye çevrelerinin mesleki eğitime yaklaşımı, konuyu bir eğitim sorunu olmaktan çok ihtiyaç duyulan ucuz ve nitelikli işgücü ihtiyacının karşılanması şeklindedir. Onların asıl istedikleri, ‘rekabetçi’, ‘girişimci’, hepsinden önemlisi ‘itaatkâr’ bir işgücü yaratmaktır. Nihai hedef ise, 2018 yılı itibariyle çalışan nüfusun yüzde 67'sini oluşturan ücretli emekçilerin çocuklarının, ait oldukları sınıfa layık görülen eğitimi almaları için meslek liselerine yönlendirilmesi, tıpkı anne-babaları gibi onların da işçi sınıfının potansiyel üyeleri olarak yetiştirilmesidir.

Eğitim öğretim Milli Eğitim Bakanlığı'nın asli görevlerinden biridir. Bu görevin OSB yönetimlerine ve özel sektöre devredilmesi kabul edilemez. Her koşulda teorik eğitimlerin okullarda gerçekleştirilmesi, uygulamalı eğitimin ise okulun gözetim ve denetimi altında işletmelerde yapılması gerekmektedir.

MADDE – 12

Teklifin bu maddesiyle, özel okul öncesi eğitim, özel ilkokul, ortaokul ve liselere devam eden öğrencilere, okulun öğrenim süresi kadar eğitim ve öğretim desteği verilmesi için öğrencilerde, "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı" olması şartı aranacağı hükmü düzenlenmektedir.

Bu madde kapsamında düzenlenen, özel okul öncesi eğitim, özel ilkokul, ortaokul ve liselere devam eden öğrencilere, okulun öğrenim süresi kadar eğitim ve öğretim desteği verilmesi hususunda neden "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı" olma şartı arandığı açıklanmamıştır. Oysa hiçbir ayrımcılığa izin vermeden, kapsayıcı eğitim temelinde mülteci çocukların da eğitim hizmetlerinden yararlandırılması devletin sorumluluğundadır. Türkiye’de geçici koruma statüsündeki çocukların eğitime erişimi konusunda geç de olsa önemli çalışmalar yürütülmektedir. Buna rağmen bu çocukların önemli bir bölümünün eğitime erişemediği görülmektedir.

MADDE – 17

Teklifin bu maddesiyle, sözleşmeli öğretmenlerin başka bir yere atanmaları için doldurmaları gereken süre 4 yıldan 3 yıla, bu sürenin ardından öğretmen kadrolarına atananların aynı yerdeki görev süresi ise 2 yıldan 1 yıla indirilmesi hususları düzenlenmektedir.

15 Temmuz sonrasında öğretmen atamalarında mülakat sınavının benimsenmesi ve son olarak Milli Eğitim Bakanı'nın bundan sonra öğretmen istihdamının sözleşmeli olarak yapılacağını açıklaması, öğretmen atamaları ve istihdamının açık bir şekilde 'politik güvencesizleştirme'ye dönüştüğünün kanıtıdır. Ataması yapılmayan öğretmenlerin etnik kimliği, inancı ve mezhebi dolayısıyla ya da iktidara eleştirel ve muhalif yaklaşımı nedeniyle sözlü sınav ya da güvenlik soruşturması aşamasında 'fiilen' elenmesi, öğretmenlerin kamu çalışanı olarak değil 'AKP'nin memuru' olarak istihdam edilmesinin önünü açmıştır.

Öğretmen atamalarında temel sorun, toplumun hemen her kesimi tarafından 'siyasi torpil' ve 'kayırmacılık' olarak algılanan mülakat sınavı ile sınırlı değildir. Siyasi iktidarın bir süredir kamu istihdamında benimsemiş olduğu güvencesiz/sözleşmeli istihdam uygulamalarının yaygınlaşması, 'güvenlik soruşturması' adı altında yapılan siyasi fişlemeler, özellikle farklı kimlik ve mezheplere yönelik olarak benimsenen ayrımcı tutumların sürdürülmesi halinde yapılacak atamaların liyakate göre değil, iktidara 'sadakat'e göre yapılması yaşanan haksızlıkların artarak süreceğini göstermektedir.

Siyasal kadrolaşma amacıyla gündeme getirilen ve Danıştay tarafından "objektif olmama" gerekçesiyle iptal edilen "mülakat sınavı" uygulamasının öğretmen atamalarında belirleyici olması ve sözleşmeli öğretmenlik uygulamasıyla birlikte hayata geçirilmesi, Türkiye'de en yaygın kamu hizmeti olan sözleşmeli/güvencesiz öğretmen istihdamının temel istihdam politikası olarak benimsendiğini göstermektedir.

15 Temmuz sonrasında tüm kamuda olduğu gibi eğitim alanında da sözlü sınav/mülakat üzerinden kullanılarak sözleşmeli öğretmen atamaları yapılmaya başlanmıştır. Öğretmen atamalarında mülakat uygulamasında ısrar, liyakatin adım adım terk edilerek, yerine sadakatin gelmesine neden olmuştur.

15 Temmuz 2016 sonrasında tek bir kadrolu öğretmen ataması yapılmazken, 4 Nisan 2019 tarihli MEBBİS verilerine göre MEB'e bağlı resmi eğitim kurumlarında alanlar bazında görev yapan kadrolu öğretmen sayısı 770 bin 427, sözleşmeli öğretmen sayısı 83 bin 366, ücretli öğretmen sayısı ise 92 bin olup, net öğretmen ihtiyacı 92 bin 165'tir. Türkiye genelinde öğretmen olarak görev yapan engelli birey sayısı ise 6 bin 956'dır.

Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) ataması yapılmayan öğretmen sayısını 438 bin, resmi öğretmen açığını ise 92 bin 165 olarak açıklamıştır. Eğitimde ciddi anlamda öğretmen açığı olmasına rağmen, yeterince atama yapılmaması nedeniyle 2003-2018 yılları arasında KPSS'ye giren her 100 öğretmenden ortalama 17'sinin ataması yapılmış, geriye kalan 83 işsiz öğretmen ya tekrar sınava girmek ya da başka alanlarda çalışmak zorunda bırakılmıştır.

Mevcut sözleşmeli öğretmen uygulamanın devam etmesi halinde farklı kimlik, inanç ve siyasi düşünceye sahip olan, 'yerli' ve 'milli' olmadıkları düşünülen, iktidara eleştirel ve muhalif yaklaşan, öğretmenlerin 'mülakat sınavı' ve 'güvenlik soruşturması' üzerinden elenmesi, atanacak öğretmenlerin büyük ölçüde iktidarın istek ve beklentileri doğrultusunda istihdam edilmesi kaçınılmazdır.

Getirilen düzenlemeyle sözleşmeli öğretmenlerin mevcut durumlarında herhangi bir iyileştirmeden söz etmek oldukça güçtür, dolayısıyla yapılan değişiklik basit bir göz boyamadan ibarettir. Milli Eğitim Bakanlığı'nın 17 yılda ortaya koyduğu pratik, kurumun en güvenilirmez bakanlık haline gelmesine neden olmuştur. Eğitim hizmetlerinin niteliği, sürekliliği ve düzenli olması gerektiği açıktır. Bu nedenle eğitimde objektiflikten uzak değerlendirmelerle yapılacak atamalardan ve sözleşmeli öğretmenlik uygulamalarından derhal vazgeçilmeli, herkese kadrolu ve güvenceli istihdam sağlanmalıdır.

Kemal Bülbül

Antalya

MUHALEFET ŞERHİ

2/1963 esas numaralı “Bazı kanunlarda ve 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunda 20 Haziran 2019 tarihinde görüşülmüş ve kabul edilmiştir. Teklife ilişkin Muhalefet Şerhimiz aşağıdadır.

Teklifin Genel Üzerinde Değerlendirme

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna 19 madde olarak gelen ve 20 madde olarak kabul edilen kanun teklifi ile 7 Kanun ve 1 Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik öngörülmektedir. Değişiklik öngörülen Kanunlar ve Kanun Hükmünde Kararname aşağıdadır:

- 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanun
- 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu
- 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun
- 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu
- 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu
- 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu
- 6114 sayılı 6114 Sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararname

Kanun teklifi ile;

- İlköğretime başlama yaşı 66 aydan 69 aya çıkarılmakta,
- Yükseköğrenimdeki öğrencilere yönelik açılacak yurtların işletmesi ve denetimi Gençlik ve Spor Bakanlığına devredilmekte,
- Sözleşmeli olarak çalışan öğretmenlerin, Diyanet İşleri Başkanlığı personelinin ve sağlık çalışanlarının kadro alabilmesi için mecburi çalışma süresi 6 yıldan (4+2) 4 yıla (3+1) indirilmekte,
- Çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimleri bir bütün olarak zorunlu eğitim kapsamına alınmaktadır.

Maddeler İtibarıyla Değerlendirme

Teklifin **1. maddesinde** yükseköğretimdeki öğrencilere yönelik açılacak yurtların işletmesi ve denetimi Gençlik ve Spor Bakanlığına devredilmektedir. İyi Parti olarak önemli gördüğümüz husus öğrenci yurtlarının hiçbir siyasi partinin ve görüşün arka bahçesi olmaması, siyasetten ve ranttan uzak bir şekilde öğrencilerimizin barınma ihtiyaçlarının karşılandığı, sıcak bir yuva haline gelip, denetimlerin usulüne uygun yapılmasıdır.

Teklifin **2. ve 4. maddesi** ile ilköğretime başlama yaşı 66 aydan 69 aya çıkarılmış ve 7 yıldır süregelen bu yanlış uygulamadan geri dönülmüştür. Elbette yanlıştan geri dönmek erdemli bir davranıştır fakat 7 yıldır kobay olarak kullanılan öğrencilerimizin ve mağdur ailelerin yaşadığı sıkıntılar asla unutulmayacaktır. 7 yıl sonra ben yaptım oldu anlayışının ülkemize verdiği zarar nihayet anlaşılmıştır.

Teklifin **3. maddesi** ile Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personelin, teklifin **17. maddesi** ile sözleşmeli öğretmenlerin kadro alabilmeleri için mecburi 6 yıl olan çalışma sürelerinin 4 yıla indirilmesi öngörülmüştür.

İyi Parti olarak vermiş olduğumuz değişiklik önergesinde yer alan Sağlık Bakanlığında çalışan sözleşmeli personelin de kadro alabilmesi için mecburi çalışma süresindeki düzenleme (3+1) tüm siyasi partilerin ortak uzlaşısıyla teklife dahil edilmiştir.

Sözleşmeli öğretmenlerin, Diyanet İşleri Bakanlığında görev yapan sözleşmeli personelin, sözleşmeli sağlık personelinin zorunlu çalışma ve kadroya geçme sürelerinin 4 yıla düşürülmesi olumlu bir gelişmedir. Ancak asıl olan bu hakkın tüm kurumlarda çalışan 4/B ve 5393 sayılı Kanun kapsamında çalışan vekil ebe ve hemşirelere de verilmesidir.

Şu anda tüm kamu kurumlarında yaklaşık 300 Bin Sözleşmeli 657 4/B’li sözleşmeli memur çalışmaktadır. 300 Bin sözleşmeli memurun kadroya alınmasında devletimize herhangi bir ek yük gelmemektedir. Birçok sözleşmeli memur tayin hakkı olmadığı için eşlerinden ve çocuklarından ayrı yaşamakta ve aile birliği dağılmaktadır. Çocuklar anne ve baba sevgisinden uzak büyümektedir. Bu mağduriyetlerin mutlaka bir şekilde giderilmesi ve haksızlığın ortadan kalkması gerekir.

Teklifin **beşinci, altıncı, yedinci ve sekizinci maddelerinde** Mesleki Eğitim Kanununda değişiklikler yapılmakta; çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimleri bir bütün olarak zorunlu eğitim kapsamına alınmaktadır. Geçerli mevzuatta mesleki eğitim alanında birçok uyumsuzluklar ve çelişkiler bulunmaktadır. Otuz yılı aşkın bir süre zarfında mevzuat düzenlemeleri ve uygulamalardan kaynaklanan şartlar nedeniyle günümüzde çıraklık sistemine dolayısıyla mesleki eğitim merkezlerine gençlerimizin ilgisi azalmış bulunmaktadır. Aynı problem yıllardır mesleki ve teknik liselerimiz için de geçerlidir. İyi Parti olarak 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu’nun ilgili maddelerinde değişiklik yapmak yerine yeni bir “Mesleki Eğitimi Geliştirme Kanunu” hazırlanmasının ülkemiz için daha faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Sonuç

Ak Parti'nin 17 yıllık iktidarındaki en büyük hayal kırıklıkları Milli Eğitim sistemimizde yaşanmıştır. 7 kez bakan, onlarca kez sistem değiştiren iktidar bugün yanlışlarıyla yüzleşmek zorunda kalmıştır.

Teklifte yer alan bazı düzenlemeleri geç kalınmış olsa da olumlu karşılıyor ve destekliyoruz. Türk Milletinin yararına olan her düzenlemeyi desteklemek ve katkı sunmak bizlerin Milletimize olan borcudur. Ancak, teklifin daha adil ve bütüncül olması amacıyla verdiğimiz 6 değişiklik önergesinin kabul edilmemesi Ak Parti iktidarının ben yaptım oldu anlayışından vazgeçmediğini ve toplumsal uzlaşmanın önemini hala anlayamadığını göstermektedir.

İsmail Konuk
Adana

Şenol Sunat
Ankara

SİNOP MİLLETVEKİLİ NAZIM MAVİŞ İLE
52 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUNLARDA VE 652 SAYILI KANUN
HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 24/3/1950 tarihli ve 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri” ibaresi “Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın ikinci cümlesine “nitelikleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı ve Gençlik ve Spor Bakanlığınca çıkarılan” ibaresi eklenmiş ve yedinci fıkrasında yer alan “ilgili millî eğitim müdürlüğüne” ibaresi “ilgisine göre millî eğitim müdürlüğü veya gençlik ve spor il müdürlüğüne” şeklinde değiştirilmiştir.

“Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Millî Eğitim Bakanlığının, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlıdır. İlgili Bakanlıklar bu yurt ve kurumları tespit edeceği esaslara göre denetler.”

MADDE 2- 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydın ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 10/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 24/3/1950 tarihli ve 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri” ibaresi “Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın ikinci cümlesine “nitelikleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı veya Gençlik ve Spor Bakanlığınca çıkarılan” ibaresi eklenmiş ve yedinci fıkrasında yer alan “ilgili millî eğitim müdürlüğüne” ibaresi “ilgisine göre millî eğitim müdürlüğü veya gençlik ve spor il müdürlüğüne” şeklinde değiştirilmiştir.

“Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Millî Eğitim Bakanlığının, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlıdır. İlgili Bakanlıklar bu yurt ve kurumları tespit edecekleri esaslara göre denetler.”

MADDE 2- 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydının ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 10/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

(Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile
52 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 4- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydın ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 5- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 10 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki eğitim merkezi programına çiraklık kayıt şartları

MADDE 10- Mesleki eğitim merkezi programına çirak öğrenci olarak kayıt olabilmek için aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az ortaokul veya imam-hatip ortaokulu mezunu olmak.

b) Bünyesi ve sağlık durumu gireceği mesleğin gerektirdiği işleri yapmaya uygun olmak.

Tehlikeli ve çok tehlikeli işler veya özellik arz eden mesleklere alınacak çırakların öğrenim ve yaş durumu, ilgili kuruluşların görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 6- 3308 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7- 3308 sayılı Kanunun 27 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kursları” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Bu kursların kapsam ve süreleri Mesleki Eğitim Kurulunun görüşü alınarak” ibaresi “Bu eğitimin kapsam ve süreleri” şeklinde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8- 3308 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “mesleklerin özelliğine göre Bakanlıkça

(Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 4- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydının ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 5- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 10 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki eğitim merkezi programına çiraklık kayıt şartları

MADDE 10- Mesleki eğitim merkezi programına çirak öğrenci olarak kayıt olabilmek için aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az ortaokul veya imam-hatip ortaokulu mezunu olmak.

b) Bünyesi ve sağlık durumu gireceği mesleğin gerektirdiği işleri yapmaya uygun olmak.

Tehlikeli ve çok tehlikeli işler veya özellik arz eden mesleklere alınacak çırakların öğrenim ve yaş durumu, ilgili kuruluşların görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 6- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7- 3308 sayılı Kanunun 27 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kursları” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Bu kursların kapsam ve süreleri Mesleki Eğitim Kurulunun görüşü alınarak” ibaresi “Bu eğitimin kapsam ve süreleri” şeklinde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8- 3308 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “mesleklerin özelliğine göre Bakanlıkça

(Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile
52 Milletvekilinin Teklifi)

belirlenecek süre kadar çalışmış ve ustalık eğitimi kurslarını” ibaresi “ustalık eğitimi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 9- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “sosyal etkinlik merkezleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, mesleki eğitim merkezleri” ibaresi ve fıkraya (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“r) Mesleki eğitim merkezi: Çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi ile mesleki ve teknik kurs programlarının uygulandığı özel öğretim kurumunu,”

MADDE 10- 5580 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Bu Kanun kapsamındaki” ibaresi “Milletlerarası özel öğretim kurumları hariç bu Kanun kapsamındaki” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 5580 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Gerçeğe aykırı veya yanıltıcı reklam ya da ilan vermesi, reklam veya ilanlarda öğrenci resim ya da bilgilerini kullanması,”

MADDE 12- 5580 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarına “mesleki ve teknik eğitim okullarında öğrenim gören” ibarelerinden sonra gelmek üzere “Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” ibareleri eklenmiştir.

MADDE 13- 5580 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “eğitim ve öğretim desteği,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 14- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Hizmetleri Hakkında Kanuna geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) 15/7/2018 tarihli ve 30479 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı

(Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

belirlenecek süre kadar çalışmış ve ustalık eğitimi kurslarını” ibaresi “ustalık eğitimi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 9- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “sosyal etkinlik merkezleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, mesleki eğitim merkezleri” ibaresi ve fıkraya (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“r) Mesleki eğitim merkezi: Çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi ile mesleki ve teknik kurs programlarının uygulandığı özel öğretim kurumunu,”

MADDE 10- 5580 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Bu Kanun kapsamındaki” ibaresi “Milletlerarası özel öğretim kurumları hariç bu Kanun kapsamındaki” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 5580 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Gerçeğe aykırı veya yanıltıcı reklam ya da ilan vermesi, reklam veya ilanlarda öğrenci resim ya da bilgilerini kullanması,”

MADDE 12- 5580 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarına “mesleki ve teknik eğitim okullarında öğrenim gören” ibarelerinden sonra gelmek üzere “Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” ibareleri eklenmiştir.

MADDE 13- 5580 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “eğitim ve öğretim desteği,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 14- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Hizmetleri Hakkında Kanuna geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin

(Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile
52 Milletvekilinin Teklifi)

Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 350 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sayısı onu geçmemek üzere Başkanlıkta soru hazırlamak üzere görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere 31/12/2021 tarihine kadar, (40.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmeyecek tutarda her ay ek ödeme yapılabilir. Ek ödemenin tutarı ile usul ve esasları Cumhurbaşkanınca belirlenir.”

MADDE 15- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinde yer alan “Millî Eğitim Bakanlığınca” ibaresi “ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Millî Eğitim Bakanlığınca, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığınca” şeklinde ve “Bakanlık bu yetkisini” ibaresi “Bakanlıklar bu yetkilerini” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sağlık kurulu raporuyla asgarî %20 oranında engelli olduğu” ibaresi “Erişkinler İçin Engellilik Sağlık Kurulu Raporuyla asgarî %20 oranında engelli olduğu, 18 yaş altı çocukların Çocuklar İçin Özel Gereksinim Raporu ile özel gereksinimi olduğu” şeklinde, “dil-konuşma, spastik, zihinsel, ortopedik veya ruhsal engelli” ibaresi “zihinsel, bedensel yetersizliği olan bireyler ile dil ve konuşma, özel öğrenme güçlüğü, otizm spektrum bozukluğu olan bireylerden ilgili destek eğitim programında belirtilen yaşlardaki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” şeklinde ve “Çalışma, Sosyal Hizmetler ve Aile” ibaresi “Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

(Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

350 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sayısı onu geçmemek üzere Başkanlıkta soru hazırlamak üzere görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere 31/12/2021 tarihine kadar, (40.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmeyecek tutarda her ay ek ödeme yapılabilir. Ek ödemenin tutarı ile usul ve esasları Cumhurbaşkanınca belirlenir.”

MADDE 15- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinde yer alan “Millî Eğitim Bakanlığınca” ibaresi “ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Millî Eğitim Bakanlığınca, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığınca” şeklinde ve “Bakanlık bu yetkisini” ibaresi “Bakanlıklar bu yetkilerini” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sağlık kurulu raporuyla asgarî % 20 oranında engelli olduğu” ibaresi “Erişkinler İçin Engellilik Sağlık Kurulu Raporuyla asgarî %20 oranında engelli olduğu, 18 yaş altı çocukların Çocuklar İçin Özel Gereksinim Raporu ile özel gereksinimi olduğu” şeklinde, “dil-konuşma, spastik, zihinsel, ortopedik veya ruhsal engelli” ibaresi “zihinsel, bedensel yetersizliği olan bireyler ile dil ve konuşma, özel öğrenme güçlüğü, otizm spektrum bozukluğu olan bireylerden ilgili destek eğitim programında belirtilen yaşlardaki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” şeklinde ve “Çalışma, Sosyal Hizmetler ve Aile” ibaresi “Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

(Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile
52 Milletvekilinin Teklifi)

(Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 18- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 19- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

MADDE 18- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 45/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “üç” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 20- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

TBMM Basımevi - 2019